

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อต้นปี 2557 นายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ และแกนนำคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ผู้ซึ่งมีฉายาว่า “ก้านันสุเทพ” ได้รับความยกย่องจากเว็บไซต์เอเชียโซไซตี้ ซึ่งเป็นสถาบันความร่วมมือระหว่างชาติที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและประเทศในทวีปเอเชีย ให้เป็นบุคคลแห่งปีของเอเชีย ด้วยคะแนนร้อยละ 88 ของผลการโหวตทั้งหมดจากเว็บไซต์ (ทีมข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, 2557)

ก่อนหน้านี้ ปลายปี 2556 “ก้านันสุเทพ” ได้รับการโหวตจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ให้เป็น “บุคคลการเมืองแห่งปี” ที่มีบทบาทและศักยภาพในการสร้างความเปลี่ยนแปลง และสร้างสีสันให้เกิดขึ้นกับการเมืองไทย ได้อย่างชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ (ทีมข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2556)

ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ในปี 2556 “ก้านันสุเทพ” ได้นำการชุมนุมและประกาศยกระดับการชุมนุมใหญ่ต่อต้านรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยใช้ชื่อว่า “วันมวลมหาประชาชน คนไทยใจเกินล้าน” สร้างความตื่นตัวมีผู้เข้าร่วมชุมนุมเป็นจำนวนมาก ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถนนราชดำเนินกลาง กินพื้นที่ตั้งแต่ถนนหลานหลวง สะพานผ่านฟ้า ผ่านแยกคอกวัว ต่อเนื่องไปจนถึงบริเวณสนามหลวง เชิงสะพานพระปิ่นเกล้า(มวลชนล้านราชดำเนินทะเล่กสนามหลวง , 2556) ปรากฏการณ์ครั้งนี้ “ก้านันสุเทพ” กล่าวอ้างว่ามีผู้ชุมนุมเกิน 1 ล้านคน ยืนยันจากจำนวนสติ๊กเกอร์ที่แจกหมดไป 1 ล้านชิ้น แต่ก็ถูกโต้แย้งจากคู่แข่งทางการเมือง ที่ระบุว่านับอย่างไรก็ไม่ถึง 1 ล้านคน

บทบาทของ “ก้านันสุเทพ” ที่ได้รับการยอมรับเป็นที่ประจักษ์จากสังคมทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศนั้น มีความน่าสนใจ เพราะสมัยเป็นนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ก่อนหน้านี้ “ก้านันสุเทพ” มีภูมิหลังในบางเรื่องที่ถูกตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน เช่น การนำที่ดินหลวงในโครงการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร(สปก.4-01) ซึ่งปฏิรูปเพื่อ

แจกให้เกษตรกรยากจน ไปแจกให้คนใกล้ชิดและตระกูลเศรษฐีในจังหวัดภูเก็ต เป็นเรื่องโด่งดัง โดนนอกปรีายไม่ไว้วางใจ จนกระทั่งรัฐบาลยุคนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีสมัยแรก ต้องยุบสภา และสุดท้ายศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้เศรษฐีที่ได้ที่ดินจากโครงการ สปก.4-01 คืนที่ดินให้ทางการ อาจกล่าวได้ว่า ถ้ามีเรื่องไม่ชอบมาพากลในยุคของรัฐบาลประชาธิปไตย มักจะมีชื่อของ “ก้านันสุเทพ” เข้าไปพัวพันเกี่ยวข้องเสมอ จนเป็นที่มาของฉายา “เทพเทือก” ต่อเนื่องมาจนถึงเรื่อง สืบที่ดินเขาแพง เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกรณีทุจริตโครงการก่อสร้างโรงพักทดแทน และแพลตฟอร์มทั่วประเทศ ภาพลักษณ์ขณะเป็นนักการเมือง เขาจึงไม่ใช่ นักการเมือง “น้ำดี” ในสายตาของสังคมนัก (ทีมข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 2556)

อย่างไรก็ตามในจุดค้อยก็มีจุดเด่น ด้วยความเป็นคนใจนักเลง ใจถึงฟังได้ นายสุเทพ จึงครองสถานะเป็นขุนพลตัวหลักในพื้นที่ภาคใต้ของพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการจัดสรรให้เป็นรัฐมนตรีในกระทรวงใหญ่ๆ ทุกครั้งที่ได้เป็นรัฐบาล รวมถึงการก้าวขึ้นมาเป็นเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ตำแหน่งสุดท้ายก่อนที่จะประกาศลาออกมาเป็นแกนนำ กปปส. ต่อต้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม และยกระดับสู่การขับไล่ระบอบทักษิณ เดินหน้าชูธง “สภาประชาชนปฏิรูปประเทศไทย”

กลยุทธ์การเป็นนักสื่อสารและปัจจัยแวดล้อมในการรณรงค์สื่อสารทางการเมืองของ “ก้านันสุเทพ” จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ และควรค่าแก่การศึกษาวิเคราะห์อย่างยิ่ง เพราะถือเป็นกรณีแรกๆ ของประวัติศาสตร์การเมืองไทย ที่นักการเมืองกล้าสละตำแหน่ง ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำการชุมนุมด้วยตัวเอง และได้รับการยอมรับภายในเวลาอันรวดเร็ว สามารถสร้างความตื่นตัวทางการเมือง ดึงมวลชนกลุ่มต่างๆ จากทุกสาขาอาชีพ ตั้งแต่ระดับประถมถึงปริญญาเอก ผู้ใช้แรงงาน ยันเจ้านายและผู้ประกอบ รวมถึงเครือข่ายราชินิกุล-ราชสกุล เข้าร่วมการชุมนุมได้จำนวนมากเป็นประวัติศาสตร์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เมื่อเทียบกับการชุมนุมทางการเมืองทุกครั้งที่เคยเกิดขึ้นในเมืองไทย นอกจากนี้ยังสามารถโน้มน้าวใจผู้คนให้มาร่วมชุมนุมได้อย่างต่อเนื่อง รวมเวลายาวนานถึงเกือบ 7 เดือน ก่อนที่จะมีเหตุการณ์รัฐประหารเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาตั้งแต่กลุ่มผู้ใกล้ชิดที่ร่วมเคลื่อนไหวกับ “ก้านันสุเทพ” ในประเด็นการเป็นนักรณรงค์สื่อสารทางการเมืองที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงชุดหนึ่งที่จะนำไปสอบทานกับมุมมองของคนติดตามเหตุการณ์อย่างใกล้ชิดจากกลุ่มนักข่าวสายการเมืองทั้งจากสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ที่เคยมีประสบการณ์ทำข่าวการชุมนุมทางการเมือง และเกาะติดการชุมนุมของ “ก้านันสุเทพ” อย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการศึกษาจากมุมมองของนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ ที่มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมือง ซึ่งจะช่วยให้ภาพความเป็นนักสื่อสารรณรงค์ทางการเมืองมีความชัดเจนมากขึ้น

แม้งานวิจัยนี้จะศึกษาเน้นหนักที่ข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งต่างๆที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก เสริมประกอบด้วยข้อมูลจากเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อบางส่วนก็ตาม แต่ประเด็นคำถามจะเน้นเชิงวิเคราะห์ห้วงกรอบแนวคิดและทฤษฎีการสื่อสารในบริบทการรณรงค์ทางการเมือง ซึ่งจะได้ภาพที่ชัดเจนและแง่มุมที่น่าสนใจกว่าการวิเคราะห์เนื้อหาจากสื่อเพียงอย่างเดียว

ในการศึกษาคั้งนี้ อาศัยกรอบความคิดจากกลุ่มแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสาร โน้มน้าวใจในแง่ความน่าเชื่อถือผู้ส่งสาร การสื่อสารทางการเมือง การสร้างภาพลักษณ์ สัญญาวิทยา การโฆษณาชวนเชื่อ และขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ ตลอดจนระเบียบวิธีการศึกษาต่างๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ร่วมกัน

1.2 ปัญหาวิจัย

การศึกษาคั้งนี้มุ่งตอบประเด็นปัญหาต่อไปนี้

1. กลยุทธ์การสื่อสารและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในแก่นักสื่อสารรณรงค์ทางการเมืองของ “ก้านันสุเทพ” จากมุมมองของนักข่าวสายการเมือง นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ ตลอดจนบุคคลผู้ใกล้ชิดที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์ เป็นอย่างไร
2. ภาพลักษณ์และบทบาทนักรณรงค์การสื่อสารทางการเมืองของ “ก้านันสุเทพ” เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์และปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในแก่นักสื่อสารรณรงค์ทางการเมืองของ “ก้านันสุเทพ” จากมุมมองของนักข่าวสายการเมือง นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ ตลอดจนบุคคลผู้ใกล้ชิดที่มีส่วนร่วมในการรณรงค์
2. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์และบทบาทนักรณรงค์การสื่อสารทางการเมืองของ “ก้านันสุเทพ”

1.4 ขอบเขตในการวิจัย

การศึกษาคั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะมุมมองของนักข่าวสายการเมือง นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ ตลอดจนบุคคลผู้ใกล้ชิดที่ร่วมการรณรงค์ ที่มีต่อบทบาทและกลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองของ “ก้านันสุเทพ” ขณะเป็นแกนนำ กปปส. ในช่วงปลายเดือนตุลาคม 2556 ถึง 22 พฤษภาคม 2557 โดยแบ่งเป็นการศึกษาจากสื่อมวลชนประเภทสื่อโทรทัศน์ จำนวน 3 คน สื่อหนังสือพิมพ์ 3 คน และสื่อออนไลน์ 3 คน ประกอบกับนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์บทบาท และกลยุทธ์การสื่อสารรณรงค์ทางการเมือง อีกด้านละ 3 คน รวมถึงบุคคลผู้ใกล้ชิดในการรณรงค์อีก 3 คน

1.5 ข้อจำกัดการวิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาจากมุมมองของนักข่าว นักวิชาการและกลุ่มคนใกล้ชิดที่ร่วมชุมนุม แม้จะมีการเลือกตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจงให้ได้หลากหลายในกลุ่มต่างๆแล้วก็ตาม รวมทั้งการใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีเป็นแนวทางในการตั้งประเด็นคำถามแล้ว ก็ยังอาจมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถทำให้เกิดความสมดุล (Balance) อย่างสมบูรณ์ได้

2. งานวิจัยนี้คำนึงถึงความสมดุล (Balance) และหลากหลาย (Variety) แต่ในส่วนของข้อมูลที่ปรากฏในสื่อที่นำมาวิเคราะห์นั้น เนื่องจากสถานการณ์การชุมนุมที่ได้รับการสนับสนุนจากคนไทยที่ค่อนข้างกว้างขวางในขณะนั้น ข้อมูลที่ปรากฏในสื่อจึงอาจไม่ได้มีความหลากหลายมากนัก ข้อมูลที่น่าเสนอในสื่อกระแสหลักจึงออกมาในลักษณะตามกระแสการชุมนุมที่มุ่งถึง “ก้านนสุเทพ” เด่นชัด และค่อนข้างไปในทิศทางบวก

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาครั้งนี้ มีคำศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะ ดังต่อไปนี้

ก้านนสุเทพ หมายถึง ฉายา หรือ คำเรียกชื่อที่ใช้เรียกนายสุเทพ เทือกสุบรรณ อดีตเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ที่กลุ่มผู้ชุมนุมและสื่อมวลชนใช้เรียกขณะเป็นแกนนำคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า “ก้านนสุเทพ” แทนการกล่าวถึงนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ไปตลอดทั้งเล่ม

นักสื่อสารมวลชน หมายถึง ผู้ใช้กระบวนการสื่อสารที่มีแบบแผนเป้าหมาย มีการใช้สื่อต่างๆ ภายในระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการออกแบบสื่อ เนื้อหาสาระที่จะบรรลุในการให้มีความรู้ ความสนใจ และความตระหนัก นำไปสู่การโน้มน้าวใจ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการใช้สื่อ กิจกรรม และเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ผู้รับสารเห็นคล้อยตามการรณรงค์ โดยมีการวางแผนและกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ อาจเป็นสัปดาห์ เป็นเดือน หรือ ระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ตลอดไป สำหรับกรณีนี้มุ่งเน้นศึกษาการเป็นนักสื่อสารมวลชนทางการเมืองของ “ก้านนสุเทพ” เป็นหลัก อาทิ ด้านการใช้กลยุทธ์ การวางแผน การแสดงบทบาทในฐานะนักสื่อสาร การใช้คำพูด อวัจนภาษา และวาทศิลป์ ตลอดจนการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ การใช้สื่อ และการวิเคราะห์ผู้รับสาร เป็นต้น

กลยุทธ์การสื่อสาร หมายถึง แบบแผน เทคนิค หรือวิธีการที่ทำให้กระบวนการสื่อสารบรรลุเป้าหมาย และเกิดประสิทธิภาพ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง กลยุทธ์การสื่อสาร ที่ “ก้านนสุเทพ” นำมาใช้ชักจูงมวลชนให้เข้าร่วมการชุมนุมกับ กปปส. ซึ่งประกอบด้วย คุณลักษณะผู้ส่งสาร กลยุทธ์ด้านการใช้สาร ช่องทางการสื่อสาร และการวิเคราะห์ผู้รับสาร โดยเทคนิคต่างๆ เช่น การ

โน้มน้าวใจ การโฆษณาชวนเชื่อ การใช้สัญลักษณ์สร้างความหมาย และการปลูกฝังวัฒนธรรมต่อต้าน ฯลฯ

ปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง หมายถึง สิ่งต่างๆที่ล้อมรอบระบบการสื่อสารอยู่ และมีอิทธิพล หรือผลกระทบต่ออย่างใดอย่างหนึ่งต่อระบบการสื่อสารนั้น ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ สิ่งแวดล้อมภายในสังคม เช่น โครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมของประชากร ฯลฯ และสิ่งแวดล้อมนอกระบบสังคม ได้แก่ ระบบการเมืองของประเทศ ระหว่างประเทศ และโลกาภิวัตน์ ฯลฯ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมด้านต่างๆ ในช่วงเกือบ 7 เดือนตลอดการประชุม ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารของ “ก้านันสุเทพ”

ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพความคิดภายในใจที่มีต่อบุคคล วัตถุ องค์กร หรือสถาบัน โดยเกิดจากการรับรู้ข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ และการตีความส่วนตัว เป็นภาพในจิตใจที่มีความประทับใจเพียงพอ ซึ่งจะฝังอยู่ในใจยาวนาน ยากต่อการเปลี่ยนแปลง หากต้องการเปลี่ยนแปลงจะต้องอาศัยกระบวนการและระยะเวลาในการดำเนินการ เพราะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้การเกิดภาพลักษณ์ มีทั้งจากโครงสร้างและปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และจากการใช้กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้น ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หมายถึง ภาพลักษณ์ของ “ก้านันสุเทพ” ในมุมมองของนักข่าวสายการเมือง นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ ที่มีในด้านต่างๆ เช่น การเป็นนักสื่อสารทางการเมือง นักบริหารจัดการ และความเป็นปัจเจกบุคคล

บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของมนุษย์ในสังคมที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และสถานภาพซึ่งบุคคลดำรงอยู่ และจะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่สังคมกำหนด ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หมายถึง การรับรู้บทบาทของ “ก้านันสุเทพ” จากมุมมองของนักข่าวสายการเมือง นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ รวมถึงกลุ่มคนใกล้ชิดที่ร่วมประชุม

มุมมองของนักข่าวสายการเมือง หมายถึง การรับรู้ของนักข่าวสายการเมืองที่มีต่อภาพลักษณ์ด้านต่างๆของ “ก้านันสุเทพ” ระหว่างเป็นนักรณรงค์การสื่อสารทางการเมือง เป็นนักข่าวทั้งจากสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ที่เคยมีประสบการณ์ผ่านการทำข่าวการประชุมทางการเมืองมาก่อน รวมถึงเคยทำข่าวหรือติดตามข่าวการประชุมของ “ก้านันสุเทพ” ระหว่างเป็นแกนนำกลุ่มคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ในช่วงเกือบ 7 เดือนอย่างต่อเนื่อง

นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนด้านนิเทศศาสตร์ในสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์เกี่ยวกับภาพลักษณ์และกลยุทธ์การสื่อสารทางการเมือง

นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนด้านรัฐศาสตร์ และ ด้านนิติศาสตร์ ในสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์เกี่ยวกับภาพลักษณ์และกลยุทธ์การสื่อสารทางการเมือง

ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร /ผู้ส่งสาร (Source credibility) หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสาร ซึ่งประกอบด้วย ความน่าไว้วางใจ น่าคบหาเชื่อถือ (Trustworthiness) มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ และประสบการณ์ความชำนาญ (Expertness) รวมถึงมีลักษณะพลวัต คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง และน่าสนใจติดตาม (Dynamism) โดยในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความน่าเชื่อถือของ “กำนันสุเทพ” ซึ่งเป็นผู้นำการสื่อสารในแง่ของนักสื่อสารรณรงค์ทางการเมือง

วาทศิลป์ ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554 หมายถึง ศิลปะในการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารให้ประทับใจ ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง วาทศิลป์ ที่ “กำนันสุเทพ” ใช้ในการสื่อสารกับกลุ่มผู้ชุมนุมคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และสังคมโดยรวม

สัญลักษณ์ หมายถึง หมายถึง สิ่งประกอบสร้างความจริงตามความหมายที่ถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นระบบ มีผลต่อการกำหนดวิธีคิดและความเชื่อของผู้คนในสังคม ซึ่งเป็นไปตามวิถีชีวิตของสัญลักษณ์ ที่มีการเกิด เติบโต เปลี่ยนแปลง และสูญหาย สัญลักษณ์อาจเป็นได้ทั้ง วัตถุ สิ่งของ รูปภาพ ภาษา หรืออื่น ๆ โดยในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายในด้านต่างๆของ “กำนันสุเทพ” ระหว่างเป็นนักสื่อสารรณรงค์ทางการเมือง

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงกลยุทธ์การสื่อสารและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องในแก่นักสื่อสารรณรงค์ทางการเมืองของ “กำนันสุเทพ” จากมุมมองของนักข่าวสายการเมือง นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และด้านรัฐศาสตร์ ตลอดจนบุคคลผู้ใกล้ชิดในการรณรงค์

2. เกิดองค์ความรู้ใหม่ เกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสารรณรงค์ทางการเมืองและการโน้มน้าวใจ โดยเฉพาะจากนักการเมืองที่ผันตัวมาเป็นนักสื่อสารรณรงค์ทางการเมือง แล้วได้รับการยอมรับ ซึ่งพรรคการเมืองและนักการเมืองคนอื่นๆสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

3. องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ นอกจากเป็นฐานข้อมูลให้สังคมและประชาชนได้รู้เท่าทัน กลยุทธ์การสื่อสารของนักการเมืองแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ และ รัฐศาสตร์ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ และการสื่อสาร รณรงค์ทางการเมืองได้ในอนาคต